

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

- **B** ► **M1** ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (WE) nr 106/2008
z dnia 15 stycznia 2008 r.
w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych ◀
(Wersja przekształcona)
(Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 174/2013 z dnia 5 lutego 2013 r.	L 63	1	6.3.2013

▼ B▼ M1

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY (WE) nr 106/2008**

z dnia 15 stycznia 2008 r.

**w sprawie unijnego programu znakowania efektywności
energetycznej urządzeń biurowych**

▼ B

(Wersja przekształcona)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

działając zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do rozporządzenia (WE) nr 2422/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego programu znakowania sprawności energetycznej urządzeń biurowych ⁽³⁾ ma zostać wprowadzony szereg znaczących poprawek. W celu zachowania jasności rozporządzenie to powinno zostać przekształcone.
- (2) Urządzenia biurowe mają znaczący udział w całkowitym zużyciu energii elektrycznej. Różne modele dostępne na rynku wspólnotowym mają bardzo zróżnicowane poziomy zużycia energii podczas stanu gotowości przy podobnym zakresie funkcjonalności, w związku z czym istnieje możliwość optymalizacji ich efektywności energetycznej.
- (3) Poprawa efektywności energetycznej urządzeń biurowych powinna przyczynić się do zwiększenia konkurencyjności Wspólnoty i bezpieczeństwa dostaw energii oraz do ochrony środowiska i konsumentów.
- (4) Należy wspierać działania mające na celu właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (5) Pożądane jest koordynowanie krajowych inicjatyw w zakresie znakowania efektywności energetycznej, aby zminimalizować niekorzystny wpływ na przemysł i handel środków podjętych celem wdrożenia tych inicjatyw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 13.7.2007, s. 97.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lipca 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 17 grudnia 2007 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 332 z 15.12.2001, s. 1.

▼B

- (6) Ponieważ cel proponowanego działania, to jest określenie zasad wspólnotowego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, nie może zostać w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie, zaś w większym stopniu można go osiągnąć na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia tego celu.
- (7) Protokół do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu uzgodniony w Kioto w dniu 11 grudnia 1997 r. wzywa do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych przez Wspólnotę o 8 % najpóźniej w latach 2008–2012. Dla osiągnięcia tego celu konieczne są bardziej zdecydowane środki celem zmniejszenia emisji dwutlenku węgla we Wspólnocie.
- (8) Ponadto decyzja nr 2179/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 1998 r. w sprawie rewizji wspólnotowego programu polityki i działań w odniesieniu do środowiska naturalnego i stałego rozwoju „Ku trwałemu rozwojowi”⁽¹⁾ wskazała zapewnienie znakowania efektywności energetycznej urządzeń jako kluczowe zagadnienie, które powinno zostać włączone do wymogów w zakresie ochrony środowiska dotyczących energii.
- (9) Rezolucja Rady z dnia 7 grudnia 1998 r. w sprawie sprawności energetycznej we Wspólnocie Europejskiej⁽²⁾ wezwała do szerszego stosowania znakowania urządzeń i sprzętu.
- (10) Pożądane jest koordynowanie wymagań w zakresie efektywności energetycznej, znakowania i metod badań wszędzie tam, gdzie jest to właściwe.
- (11) Większość energooszczędnych urządzeń biurowych jest dostępna przy niewielkich kosztach lub bez żadnych dodatkowych kosztów i dlatego w wielu przypadkach oszczędności w zużyciu energii elektrycznej w rozsądnie krótkim czasie równoważą ewentualne dodatkowe koszty. W związku z tym cele w zakresie oszczędności energii i zmniejszenia emisji dwutlenku węgla można osiągnąć w efektywny z ekonomicznego punktu widzenia sposób, bez niekorzystnych efektów dla konsumenta lub przemysłu.
- (12) Handel urządzeniami biurowymi prowadzi się na całym świecie. Umowa z dnia 20 grudnia 2006 r. między Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki i Wspólnotą Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych⁽³⁾ (zwana dalej „Umową”) powinna ułatwić międzynarodowy handel takimi urządzeniami i ochronę środowiska. Umowa powinna zostać wprowadzona w życie we Wspólnocie.
- (13) Oznakowanie efektywności energetycznej Energy Star jest stosowane na całym świecie. Aby mieć wpływ na wymogi programu znakowania Energy Star, Wspólnota powinna uczestniczyć w programie i w opracowywaniu wymaganych specyfikacji technicznych. Przy określaniu tych specyfikacji technicznych wspólnie z Agencją Ochrony Środowiska Stanów Zjednoczonych („USEPA”) Komisja powinna dążyć do ustanowienia ambitnego poziomu efektywności energetycznej, w związku z polityką Wspólnoty dotyczącą efektywności energetycznej i jej celami w zakresie efektywności energetycznej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 10.10.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 394 z 17.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 26.

▼B

- (14) Konieczny jest efektywny system egzekwowania przepisów, aby zapewnić, że program znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych jest realizowany właściwie, zapewnia uczciwe warunki konkurencji dla producentów i chroni prawa konsumenta.
- (15) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie do wyposażenia biurowego.
- (16) Dyrektywa Rady 92/75/EWG z dnia 22 września 1992 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcji, zużycia energii oraz innych zasobów przez urządzenia gospodarstwa domowego ⁽¹⁾ nie jest najodpowiedniejszym środkiem w odniesieniu do urządzeń biurowych. Najbardziej efektywnym z ekonomicznego punktu widzenia środkiem promowania energooszczędnych urządzeń biurowych jest program dobrowolnego znakowania.
- (17) Celem efektywnego i bezstronnego wprowadzenia w życie programu znakowania efektywności energetycznej zadanie uczestniczenia w ustalaniu i sprawdzaniu wspólnych specyfikacji technicznych należy powierzyć odpowiedniemu organowi, Biuru Wspólnoty Europejskiej ds. Energy Star. Biuro to powinno składać się z krajowych przedstawicieli oraz przedstawicieli zainteresowanych stron.
- (18) Należy zapewnić spójność programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych i jego skoordynowanie z priorytetami polityki Wspólnoty i z innymi oznakowaniami wspólnotowymi lub programami świadectw jakości, takimi jak programy ustanowione dyrektywą 92/75/EWG i rozporządzeniem Rady (EWG) nr 880/92 z dnia 23 marca 1992 r. w sprawie przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego ⁽²⁾.
- (19) Program znakowania efektywności energetycznej powinien stanowić uzupełnienie środków podjętych w związku z dyrektywą 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającą ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię ⁽³⁾. Należy w związku z tym zapewnić spójność i koordynację programu Energy Star i systemu ekoprojektu.
- (20) Pożądane jest skoordynowanie wspólnotowego programu Energy Star opartego na Umowie i innych dobrowolnych projektów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych we Wspólnocie, aby zapobiec pomyłkom konsumentów i potencjalnym zakłóceniom rynku.
- (21) Należy zagwarantować przejrzystość wdrażania programu Energy Star i zapewnić spójność z odpowiednimi międzynarodowymi normami, aby ułatwić przystąpienie do systemu i uczestniczenie w nim producentom i eksporterom z krajów spoza Wspólnoty.
- (22) Niniejsze rozporządzenie uwzględnia doświadczenia zdobyte w trakcie pierwszego okresu realizacji programu Energy Star we Wspólnocie,

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 13.10.1992, s. 16. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 99 z 11.4.1992, s. 1. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 1980/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 237 z 21.9.2000, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 29.

▼B

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

▼M1*Artykuł 1***Cel**

Niniejsze rozporządzenie ustala zasady unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (zwanego dalej „programem Energy Star”) określonego w Umowie między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych⁽¹⁾ podpisanej dnia 10 grudnia 2012 r. w Brukseli i dnia 18 stycznia 2013 r. w Waszyngtonie (zwaney dalej „Umową”).

▼B*Artykuł 2***Zakres**

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do grupy urządzeń biurowych określonych w załączniku C do Umowy, z zastrzeżeniem wszelkich jego zmian zgodnie z art. XII Umowy.

*Artykuł 3***Definicje**

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „wspólne logo” oznacza znak określony w załączniku A do Umowy;
- b) „uczestnicy programu” oznaczają producentów, firmy montujące, eksporterów, importerów, sprzedawców detalicznych i inne osoby lub instytucje, które zobowiązały się do promowania określonych energooszczędnych produktów wyposażenia biurowego zgodnych ze wspólnymi specyfikacjami w rozumieniu lit. c) i które przez zarejestrowanie się w Komisji podjęły decyzję o uczestnictwie w programie Energy Star;
- c) „wspólne specyfikacje” oznaczają wymagania w zakresie efektywności energetycznej i eksploatacyjnej, łącznie z metodami badań, na podstawie których przyznaje się prawo do korzystania ze wspólnego logo w odniesieniu do efektywnych energetycznie produktów wyposażenia biurowego.

*Artykuł 4***Zasady ogólne****▼M1**

1. Program Energy Star przyczynia się do wypełniania celów państw członkowskich i Unii w zakresie efektywności energetycznej, o których mowa w art. 1 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej⁽²⁾. Program Energy Star jest odpowiednio koordynowany z innymi rozwiązaniami Unii w zakresie znakowania lub świadectw jakości, a także z takimi programami, jak w szczególności unijny program oznakowania ekologicznego ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada

⁽¹⁾ Dz.U. L 63 z 6.3.2013, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.

▼ M1

2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, program wskazywania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcji zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią ustanowiony dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE ⁽²⁾ i środki wykonawcze do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią ⁽³⁾. Koordynacja ta obejmuje wymianę dowodów oraz, w stosownych przypadkach, ustanowienie wspólnych poziomów specyfikacji i wymogów dla różnych systemów.

▼ B

2. Wspólne logo może być umieszczane przez uczestników programu na ich urządzeniach biurowych i wykorzystywane w związanych z nimi materiałach promocyjnych.

3. Uczestnictwo w programie Energy Star jest dobrowolne.

▼ M1

4. Inne istniejące i nowe systemy dobrowolnego znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych w państwach członkowskich mogą być stosowane równolegle z programem Energy Star.

5. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek przepisów Unii w sprawie oceny zgodności i znakowania zgodności lub jakiegokolwiek umowy międzynarodowej zawartej między Unią a państwami trzecimi w zakresie dostępu do rynku Unii, produkty objęte niniejszym rozporządzeniem wprowadzane na rynek Unii mogą być badane przez Komisję lub państwa członkowskie celem sprawdzenia ich zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia.

▼ B*Artykuł 5***Rejestrowanie uczestników programu**

1. Wnioski o włączenie w poczet uczestników programu składa się Komisji.

2. Decyzję o włączeniu wnioskodawcy w poczet uczestników programu podejmuje Komisja, po sprawdzeniu, czy wnioskodawca zgodził się spełnić wytyczne dla użytkownika wspólnego logo zawarte w załączniku B do Umowy. Komisja publikuje na stronie internetowej programu Energy Star uaktualnioną listę uczestników programu i regularnie przekazuje ją państwom członkowskim.

▼ M1*Artykuł 6***Propagowanie kryteriów efektywności energetycznej**

1. W okresie obowiązywania Umowy centralne organy rządowe w rozumieniu dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10.

▼ M1

udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽¹⁾, bez uszczerbku dla unijnych i krajowych przepisów oraz kryteriów gospodarczych, określają wymagania w zakresie efektywności energetycznej co najmniej równorzędne ze wspólnymi specyfikacjami dla zamówień publicznych na dostawy o wartości na poziomie lub powyżej kwot progowych określonych w art. 7 wspomnianej dyrektywy. Państwa członkowskie zachęcają instytucje zamawiające na szczeblu regionalnym i lokalnym do stosowania tych wymagań. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w art. 6 dyrektywy 2012/27/UE oraz w lit. c) załącznika III do tej dyrektywy.

2. W okresie obowiązywania Umowy Komisja i inne instytucje unijne, bez uszczerbku dla unijnych i krajowych przepisów oraz kryteriów gospodarczych, określają wymagania w zakresie efektywności energetycznej co najmniej równorzędne ze wspólnymi specyfikacjami dla zamówień publicznych na dostawy o wartości na poziomie lub powyżej kwot progowych określonych w art. 7 dyrektywy 2004/18/WE.

*Artykuł 8***Grupa Unii Europejskiej ds. Energy Star**

1. Komisja powołuje Grupę Unii Europejskiej ds. Energy Star (EUESB) składającą się z krajowych przedstawicieli, o których mowa w art. 9, oraz przedstawicieli zainteresowanych stron. EUESB dokonuje przeglądu wdrożenia programu Energy Star w Unii i w stosownych przypadkach służy Komisji radą i pomocą, aby umożliwić jej pełnienie roli organu zarządzającego, o którym mowa w art. IV Umowy.

2. Komisja, w ramach swojej działalności i w możliwym zakresie, zapewnia zachowanie przez EUESB – w odniesieniu do każdej grupy urzędów biurowych – zrównoważonego udziału wszystkich odpowiednich dla danej grupy urzędów zainteresowanych stron, takich jak producenci, sprzedawcy detaliczni, importerzy, podmioty zajmujące się ochroną środowiska i organizacje konsumenckie.

3. Komisja wspomagana przez EUESB monitoruje wprowadzanie na rynek produktów oznaczonych wspólnym logo oraz rozwój w zakresie efektywności energetycznej urzędów biurowych, aby na czas dokonywać rewizji wspólnych specyfikacji.

4. Komisja ustanawia regulamin EUESB, uwzględniając opinie przedstawicieli krajowych w EUESB.

▼ B*Artykuł 9***Przedstawiciele krajowi**

Każde państwo członkowskie wyznacza, w zależności od przypadku, krajowych ekspertów w zakresie polityki energetycznej, organy lub osoby (dalej zwane „przedstawicielami krajowymi”) odpowiedzialne za wykonywanie zadań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. W przypadku gdy wyznaczono więcej niż jednego przedstawiciela krajowego, państwo członkowskie określa ich odpowiednie uprawnienia i stosowane wobec nich zasady koordynacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.

▼ B*Artykuł 10***Plan pracy**

Zgodnie z celami określonymi w art. 1 Komisja przyjmuje plan pracy. Obejmuje on strategię rozwoju programu Energy Star, określającą na kolejne trzy lata:

▼ M1

- a) cele w zakresie poprawy efektywności energetycznej, biorąc pod uwagę potrzebę dążenia do wysokiego poziomu ochrony konsumenta i środowiska oraz stopień penetracji rynku, który powinien zostać osiągnięty na poziomie Unii dzięki programowi Energy Star;

▼ B

- b) niewyczerpujący wykaz urzędzeń biurowych, które należy w pierwszej kolejności objąć programem Energy Star;
- c) inicjatywy edukacyjne i promocyjne;
- d) propozycje koordynacji i współpracy między programem Energy Star i innymi systemami dobrowolnego znakowania efektywności energetycznej w państwach członkowskich.

Komisja dokonuje przeglądu planu prac przynajmniej raz w roku. Jest on udostępniany publicznie.

▼ M1*Artykuł 11***Procedury przygotowawcze przed zmianą warunków technicznych**

1. Mając na względzie przygotowanie zmiany wspólnych specyfikacji i grup urzędzeń biurowych wymienionych w załączniku C do Umowy, przed złożeniem projektu wniosku lub przekazaniem odpowiedzi do USEPA zgodnie z procedurami określonymi w Umowie i w decyzji Rady 2013/107/UE z dnia 13 listopada 2012 r. dotyczącej podpisania i zawarcia Umowy między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urzędzeń biurowych⁽¹⁾, podejmuje się kroki określone w ust. 2–5.

2. Komisja może wezwać EUESB do przedłożenia wniosku dotyczącego zmiany Umowy lub wspólnych specyfikacji produktu. Komisja może zaproponować EUESB zmianę wspólnych specyfikacji produktu lub Umowy. EUESB może także z własnej inicjatywy występować z wnioskami do Komisji.

3. Komisja konsultuje się z EUESB za każdym razem, gdy otrzyma od USEPA wniosek dotyczący zmiany Umowy.

4. Przedstawiając swoje opinie Komisji, członkowie EUESB uwzględniają wyniki studiów wykonalności i badań rynkowych, a także najlepszą dostępną technologię służącą zmniejszeniu zużycia energii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 63 z 6.3.2013, s. 5.

▼ M1

5. Komisja zwraca szczególną uwagę na cel, jakim jest ustalenie wspólnych specyfikacji na ambitnym poziomie zgodnie z art. I ust. 3 Umowy, aby zmniejszyć zużycie energii oraz należycie uwzględnić dostępną technologię i związane z nią koszty w całym cyklu życia. W szczególności przed przedstawieniem swojej opinii w sprawie jakichkolwiek nowych wspólnych specyfikacji EUESB uwzględnić najnowsze wyniki badań w zakresie ekoprojektów.

▼ B*Artykuł 12***Nadzór nad rynkiem i kontrola nadużyć**

1. Wspólne logo jest stosowane tylko w związku z produktami objętymi Umową i zgodnie z wytycznymi dla użytkownika wspólnego logo zawartymi w załączniku B do Umowy.

2. Jakakolwiek nieprawdziwa lub wprowadzająca w błąd reklama oraz stosowanie oznakowań lub logo, które prowadzą do mylenia ich ze wspólnym logo, są zabronione.

▼ M1

3. Komisja zapewnia właściwe stosowanie wspólnego logo, podejmując lub koordynując działania opisane w art. IX ust. 2, 3 i 4 Umowy. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania, w szczególności działania opisane w art. IX ust. 5 Umowy, w celu zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia na ich własnym terytorium i powiadamiają o tym Komisję. Państwa członkowskie mogą przekazywać Komisji dowody nieprzestrzegania przepisów przez uczestników programu, tak by Komisja mogła podjąć wstępne działania.

*Artykuł 13***Przegląd i zmiana**

Zanim strony Umowy omówią jej przedłużenie zgodnie z jej art. XIV ust. 2, Komisja weryfikuje skuteczność programu Energy Star w odniesieniu do poprawy efektywności energetycznej urządzeń biurowych, tworzenia nowych miejsc pracy oraz oferowania możliwości rynkowych producentom, a także ocenia alternatywne warianty polityki przewidziane między innymi w prawodawstwie Unii, w szczególności w dyrektywach 2009/125/WE i 2010/30/UE. Wyniki takiej weryfikacji oraz oceny są przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na co najmniej dwa lata przed wygaśnięciem Umowy.

▼ B*Artykuł 15***Uchylenie**

Niniejszym uchyla się rozporządzenie (WE) nr 2422/2001.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia rozumiane są jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytywane zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku.

▼B

Artykuł 16

Przepisy końcowe

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.



ZALĄCZNIK

Rozporządzenie (WE) nr 2422/2001	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 1 ostatnie zdanie	—
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 4 ust. 2
—	Artykuł 4 ust. 3
Artykuł 4 ust. 3	Artykuł 4 ust. 4
Artykuł 4 ust. 4	Artykuł 4 ust. 5
Artykuł 5	Artykuł 5
Artykuł 6 ust. 1	—
Artykuł 6 ust. 2	—
Artykuł 6 ust. 3	Artykuł 6
Artykuł 7	Artykuł 7
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 8 ust. 1
Artykuł 8 ust. 2	—
Artykuł 8 ust. 3	Artykuł 8 ust. 2
—	Artykuł 8 ust. 3
Artykuł 8 ust. 4	Artykuł 8 ust. 4
Artykuł 8 ust. 5	—
Artykuł 9	Artykuł 9
Artykuł 10 akapit pierwszy część wprowadzająca	Artykuł 10 akapit pierwszy część wprowadzająca
Artykuł 10 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 10 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 10 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 10 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 10 akapit pierwszy tiret trzecie	—
—	Artykuł 10 akapit pierwszy lit. c)
Artykuł 10 akapit pierwszy tiret czwarte	Artykuł 10 akapit pierwszy lit. d)
Artykuł 10 akapit drugi zdanie pierwsze	Artykuł 10 akapit drugi
Artykuł 11 akapit pierwszy	Artykuł 11 ust. 1
Artykuł 11 pkt 1	Artykuł 11 ust. 2
Artykuł 11 pkt 2	Artykuł 11 ust. 3
Artykuł 11 pkt 3 zdanie pierwsze	Artykuł 11 ust. 4

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 2422/2001	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 11 pkt 3 zdanie drugie	Artykuł 11 ust. 5 zdanie pierwsze
—	Artykuł 11 ust. 5 ostatnie zdanie
Artykuł 12	Artykuł 12
Artykuł 13	—
—	Artykuł 13
Artykuł 14 akapit pierwszy	Artykuł 14
Artykuł 14 akapit drugi	—
—	Artykuł 15
Artykuł 15	Artykuł 16
Załącznik	—